

בש"פ 9394/17 - מדינת ישראל נ' יעקב שמואל

סדר דין פלילי - מעצרים

var MareMakom = "בשפ 9394/17 - מדינת ישראל נ' יעקב שמואל, תק-על 2017(4), 9331(07/12/2017)";
{p.IDHidden{display:none

בבית המשפט העליון

בש"פ 9394/17

לפני:

המבקשת:

כבוד השופטת י' וילנר
מדינת ישראל

נ ג ד

המשיבים:

1. יעקב שמואל
2. אמיר עבד אל האדי
3. גלעד כהן

בקשה שנייה להארכת מעצר מעבר לתשעה
חודשים לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי
(סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996
תאריך הישיבה: י"ט בכסלו התשע"ח (7.12.2017)

בשם המבקשת:

עו"ד יאיר זילברברג; עו"ד רועי ברק; עו"ד קרן
בן-צבי

בשם המשיב 1:

עו"ד טליה גרידיש

בשם המשיב 2:

עו"ד נס אוחנה

בשם המשיב 3:

עו"ד תמיר סולומון; עו"ד עמית זיו

החלטה

עמוד 1

1. לפני בקשה שנייה להארכת מעצרים של המשיבים ב-90 יום לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996 (להלן: חוק המעצרים), החל מתאריך 14.12.2017, או עד למתן פסק דין בת"פ 34257-12-16 בעניינם של משיבים 1-2 ות"פ 11215-07-17 בעניינו של משיב 3, כולם בבית משפט השלום בראשון לציון, לפי המוקדם.

רקע והליכים קודמים

2. עובדות כתבי האישום והשתלשלות ההליכים בעניינם של המשיבים תוארו בהחלטה קודמת שניתנה על-ידי בית משפט זה (בש"פ 6791/17, השופט נ' הנדל) משכך, אינני מוצאת מקום לשוב ולפרט את פרטי הפרשה המסועפת, אך אציין בתמצית כי כתבי האישום שהוגשו כנגד המשיבים מתארים תכנית עבריינית רחבת היקף להפצת חשבוניות מס פיקטיביות במשך שנים ארוכות בהיקף של למעלה ממיליארד ש"ח.

3. מכתבי האישום המתוקנים עולה כי המשיבים הפיצו יחדיו למעלה מ-2,400 חשבוניות פיקטיביות בסכום כולל של מעל מיליארד ש"ח, כאשר סכום המע"מ בגין עומד על למעלה מ-159 מיליון ש"ח. המשיבים מואשמים בעבירות רבות לפי חוק מס ערך מוסף, התשל"ו-1975, שעיקרן בעריכת חשבוניות פיקטיביות וסיוע לאחר להתחמק ממס, בנסיבות מחמירות; ריבוי עבירות של שימוש במרמה ערמה ותחבולה כדי לעזור לאחר להתחמק ממס, וכן בהכנת פנקסי חשבוניות ורשומות כוזבים - עבירות לפי [נוסח חדש]. בנוסף, המשיבים 1, ו-3 מואשמים בקשירת קשר עם אדם לעשות פשע. המשיב 1 אף מואשם בריבוי עבירות של זיוף ורישום כוזב במסמכי תאגיד, וכן בעבירות שונות של שיבוש הליכי חקירה ומשפט.

4. עם הגשת כתבי האישום נגד המשיבים, עתרה המדינה למעצרים עד לתום ההליכים המשפטיים נגדם. בשלב ראשון הסכימו המשיבים לקיומן של ראיות לכאורה, וכן הסכימו כי קיימת מסוכנות שמקימה עילת מעצר בעניינם. בית משפט השלום הורה על עריכת תסקירים על ידי שירות המבחן בעניינם של המשיבים, שהצביעו על סיכון להמשך התנהגות שלילית מצדם. בית משפט השלום הורה, במועדים שונים, על מעצרים של המשיבים עד לתום ההליכים המשפטיים נגדם, לנוכח המסוכנות הכלכלית הגבוהה שמגלות העבירות המיוחסות להם, ולאחר שהתרשם כי חלופת מעצר לא תאיין את מסוכנותם.

5. בסופו של דבר הוגשו כתבי האישום במסגרת שני הליכים - האחד בעניינם של המשיבים 1-2 והשני בעניינם של המשיב 3 ונאשם נוסף (להלן: הנאשם הנוסף). בסוף חודש יוני 2017 פוצל ההליך בעניינם

של המשיב 3 והנאשם הנוסף, ועתה מתנהלים הליכים בפני שלושה מותבים: הליך אחד בעניינם של המשיבים 1-2, הליך נפרד בעניינו של המשיב 3, והליך נוסף נגד הנאשם הנוסף.

6. ההליך בעניינם של המשיבים 1-2 התעכב מאחר שנתבקשו מספר דחיות לשם הוצאת תעודת חסיון בתיק על ידי המדינה. בנוסף, נערכו שני תיקונים לכתב האישום שעיקרם פירוט והרחבת היקף העבירות שביצעו המשיבים. בין לבין, המשיבים 1-2 החליפו ייצוג. בדיון תזכורת שהתקיים ביום 15.10.2017 נקבעו כעשרה מועדי הוכחות לחודשים ינואר ופברואר 2018. כמו כן, נקבע דיון תזכורת ליום 4.1.2018 לצורך מענה מפורט לכתב האישום והודעה על עדים.

7. אף בעניינו של המשיב 3 נפתח המשפט בבקשת ארכה לשם הוצאת תעודת חסיון. בתאריך 25.6.2017 פוצל, כאמור, כתב האישום בעניינם של המשיב 3 והנאשם הנוסף. עניינו של המשיב 3 הועבר לגישור, במסגרתו התקיימו כשלוש ישיבות בין הצדדים אשר נסתיימו ללא הסכמות. ביום 20.11.2017 נקבעו כשישה מועדים להוכחות בחודשים פברואר ומרץ 2018.

טענות הצדדים

המבקשת טוענת כי בקשת הארכת מעצר המשיבים ב-90 יום נשענת על המצע העובדתי אשר עמד בבסיס ההחלטה לעצור את המשיבים עד לתום ההליכים בעניינם, ממנו עולה כי קיימת מסוכנות רבה לביטחון הציבור ולקופת המדינה, חשש מפני שיבוש הליכי משפט והימלטות מהדין נוכח היקף העבירות המיוחסות למשיבים, וכן נוכח הרשעותיהם הקודמות. לפיכך, נטען כי אין מקום ליתן אמון במשיבים ולא ניתן לבחון חלופת מעצר בעניינם. המבקשת מוסיפה כי לא נפל פגם בהתנהלותה. המבקשת מאשרת כי ביום 24.5.2017 הוספו נאשמים לכתב האישום כטענת סנגורו של המשיב 1 אולם המדובר בחברות קש אשר הוקמו על-ידי המשיב 1 בעצמו, ולפיכך, הוא ממילא צפוי ליתן תשובתו לכתב האישום אף בעניין ואין בכך למעשה כדי להאריך את ההתנהלות בתיק.

8. סנגורי המשיבים טוענים כי חלוף הזמן (כשנה מתחילת ההליך) והתמשכות ההליכים עד כה ובעתיד (התיק מורכב ממאות קלסרים וכ-300 עדי תביעה) הם השיקול המרכזי שעל בית המשפט לשקול. לטענתם, ניתן לאיין את מסוכנות המשיבים בחלופה הרמטית. כמו כן, נטען כי התיקונים הרבים שנעשו בכתבי האישום, ריבוי הנאשמים ועדי התביעה הובילו להתמשכות הליכים מיותרת.

סנגוריו של המשיב 3 טוענים עוד כי ההליך בעניינו מתעכב עקב התנהלות התביעה, והקושי לנהל את הגנתו כאשר ישנם חומרים רבים. בנוסף, קיים צפי לעיכוב במשפטו הנובע מיציאתו של בית המשפט לשבתון החל מחודש אפריל 2018. עוד נטען כי אין מקום לייחס לעבירות הכלכליות מסוכנות

המצדיקה את הותרת הנאשמים מאחורי סורג וברית, וכי מסוכנותם הנטענת היא רעיונית בלבד ואינה מסכנת את הציבור.

דין והכרעה

9. לאחר שעיינתי בכל החומר הרלבנטי, ושמעתי את באי-כוח הצדדים בדיון שהתקיים לפניי היום שוכנעתי כי דין הבקשה להתקבל.

10. כידוע, בדונו בבקשה להארכת מעצר לפי סעיף 62 לחוק המעצרים, על בית המשפט לאזן בין זכותו של הנאשם לחירות לבין שמירה על ביטחון הציבור ותקינות ההליך הפלילי. לשם כך, על בית המשפט להביא בחשבון את פרק הזמן שחלף ממועד מעצרו של הנאשם, קצב התקדמות ההליך, המסוכנות הנשקפת מן הנאשם, חומרת העבירה המיוחסת לו, וכן את החשש משיבוש הליכי משפט והימלטות הנאשם מאימת הדין. ככל שתקופת המעצר מתארכת, נעה נקודת האיזון לעבר זכותו של הנאשם לחירות. בתוך כך, ובשים לב למכלול השיקולים הללו, ישוב ויבחן בית המשפט את האפשרות להשיג את מטרת המעצר בדרך של חלופת מעצר (ראו: בש"פ 4084/15 מדינת ישראל נ' דלו, פסקה 8 (25.6.2015); בש"פ 5456/15 מדינת ישראל נ' רובין, פסקה 11 (17.08.2015)).

11. יישום אמות מידה אלה על ענייננו מוליך למסקנה כי יש להיעתר לבקשה. אשר לחלוף הזמן – אמנם ההליכים בעניינם של המשיבים נמשכים כבר כשנה, אולם דומה כי אין לתלות את האשם לכך דווקא במבקשת. תיקוני כתבי האישום והליכי החיסיון הם תוצאה של ההתפתחויות בחקירה ומורכבות ההליכים. בנוסף, חל עיכוב בניהול ההליכים גם בשל החלפת ייצוגם של חלק מהמשיבים והגשת בקשות דחיה מטעמם. מכל מקום, דומה כי מאז הדיון בבקשה הקודמת להארכת מעצרו של המשיבים (בש"פ 6791/17) קצב ההליכים הוגבר, ונקבעו מספר ישיבות הוכחות.

12. אשר למסוכנות הנשקפת מהמשיבים – אזכיר כי כתב האישום המתוקן מייחס למשיבים עבירות כלכליות בהיקף עצום – למעלה ממיליארד ש"ח. נקבע לא אחת כי עבירות מעין אלה הן קלות לביצוע ופגיעתן בציבור קשה (בש"פ 2986/14 מדינת ישראל נ' אביתר יצחק (14.05.2014)). מסוכנותם הרבה של המשיבים אינה נופלת בהכרח ממסוכנות הנובעת מעבירות אלימות פיזית אך בשל כך שהעבירות המיוחסות להם בוצעו בכוח העט ולא בכוח הזרוע, באופן הפוגע בכלל הציבור ובקופת המדינה. עבירות מהסוג המיוחס למשיבים נעשות במחשכים, תוך תחכום ותעוזה רבה המקשה על איתור המעשים המבוצעים. לפיכך, נשקפת מכל אחד מהמשיבים סכנה ברורה לאינטרס הציבורי.

13. עברם הפלילי של הנאשמים מעיד אף הוא על מסוכנותם ועל היכולת לתת בהם אמון. המשיבים

1. ו-3 הורשעו בעבר בעבירות זיוף ומרמה שונות כמו כן, למשיב 1 מיוחסות בכתב האישום עבירות שיבוש שנעשו זמן קצר לאחר שסיים לרצות עונש של עבודות שירות. המשיב 2 הורשע בעבירות סמים, אלימות וכן בעבירה של בריחה ממשמורת חוקית. על כן גובר החשש לפיו המשיבים ישבשו הליכי משפט ואף ינסו למלט עצמם מאימת הדין, באופן שאינו ניתן לאיון על-ידי חלופת מעצר. מן האמור לעיל עולה כי נקודת האיזון אינה נוטה בשלב זה לעבר זכותם של המשיבים לחירות.

14. אשר על כן, אני מורה על הארכת מעצרו של המשיבים ב-90 ימים החל מתאריך 14.12.2017 או עד למתן פסק דין בת"פ 34257-12-16 בעניינם של משיבים 1-2, ובת"פ 11215-07-17 בעניינו של משיב 3, לפי המוקדם.

ניתנה היום, י"ט בכסלו התשע"ח (7.12.2017).

ש ו פ ט ת
